

Саме наша співуча українська мова народжує такі чарівні поетичні рядки

Презентація до дня української писемності та мови.

9 листопада 2015 року.

Виконала Лук'янчук Лариса.

Використані фото з власного архіву

МОВА

Треба доглядати наш сад

Вольтер

Як парость виноградної лози,

Плекайте мову. Пильно в

ненастанно

Політь бур'ян. Чистіша від

сльози

Вона хан буде. Вірно і слухняно

Нехай вона щоразу служить вам,

Хоч і живе своїм живим життям.

Прислухайтесь, як океан співає

—

Народ говорить. І любов, і гнів

У тому гомоні морським. Немає

Мудріших, ніж народ, учителів;

У нього кожне слово — це

перлина,

Це праця, це натхнення, це

людина.

Не бійтесь заглядати у словник:

Це пишний яр, а не сумне

провалля;

Збирайте, як розумний садівник,

Достиглий овоч у Грінченка й

Додо

Леся Українка

"Знов весна, і знов надії..."

Знов весна, і знов надії
В серці хворім оживають,
Знов мене колишуть мрії
,
Сни про щастя навівають.

Весно красна! Любі мрії!

Сни мої щасливі!
Я люблю вас, хоч і знаю

Максим Рильський

* * *

Цвітуть бузки, садок білі
Є
І тихо ронить пелюстки,
Напівзабуте знову мріє,
Як помах милої руки.

У небі вітер кучерявий
Колише теплу блакить,

І на землі гойдає трави,
І затихає, й знов шумить
.

І раптом схоплює на кри
ла
Хвилясті співи журавлів, —
І давня казка, вічно мил

Наталя Забіла

* * *

На леваду я пішла б,
Ціла купа там кульбаб
—
Ніби сонечка малі
Посідали на землі.
Я нарвала б тих квіток
,
Та сплела б собі вінок,
Щоб і я була в вінку,
Наче квітка на лужку.
Тільки вранці квіти всі
Умиваються в росі,
Росяна травичка —
Змокнуть черевички

Гантелеймон Куліш

* * *

Любить метелик пишну троянду
,
Почасту-часто кругом літає,
Його ж самого ніжнокрилого
Золотом сонце любо 'бливає.

Кого ж кохає пишна троянда?
Хтів би я щиру правдоньку зна
ти:
Чи соловейко, що знай співає,
Чи місяченько, що мовчки сяє?

Ніхто не знає, кого кохає
Пишная троянда, я ж люблю вс
і їх:
Люблю й троянду, і метеленька

Ліна Костенко

"Красива осінь вишиває клени..."

Красива осінь вишиває клени
Червоним, жовтим, срібним, золо
тим.

А листя просить: – Виший нас зе
леним!

Ми ще побудем, ще не облетим.

А листя просить: – Дай нам тої в
тіхи!

Сади прекрасні, роси – як вино.
Ворони п'ють надкльовані горіхи.
А що їм, чорним? Чорним все од
но.

Іван Франко

Паде додолу листя з деревини

Паде додолу листя з деревини,
Паде невпинно, чутно, сумовито,
Мов сльози мами, що на гріб дитини
Прийшла і плаче, шепчучи молитов.

Осики лист кровавий із гіллина
Паде, немов ножем його пробито;
Жалібно жовте листя березини,
Здається, шепче: "Літо, де ти, літо?"

Лиш дуб могучий, жолудьми багатий,
Спокійно в темну, зимну даль гляди
ть —
Таж він не дарма тепле літо втратив!

Най в'яне листя, най метіль гудить,
Се сил його не зможе підірвати,
І плід його приймесь і буде жить!

Володимир Сосюра

Ой сніги мої, сніги...

Ой сніги мої, сніги
срібні та пухнасті,
наче все, що навкруги,
потонуло в щасті.

Діаманти, де не глянь,
скрізь переді мною
розкидає осіянь
щедрою рукою.

Може, й я за дні туги
потону у щасті...
Ой сніги, мої сніги,
срібні та пухнасті!

